

[Lone Dybkjær]

menhæng skal undtages fra den almindelige lovgivning. Det er trods alt ikke Færøerne og Grønland, det drejer sig om.

Med hensyn til VS' forslag vil jeg sige, at jeg synes, aldersgrænsen på de 10 år er for højt. I forbindelse med skilsmisse- og separationssager har man den regel, at barnet, når det er 12 år, skal høres særskilt. Jeg finder, at den grænse er den tidligst tænkelige, hvor man ligesom kan prøve rent administrativt og ved at tage en særlig kontakt til barnet at adskille forældrene og barnet. Vi ville derimod have været mere positivt indstillet over for dette, hvis der havde været tale om en aldersgrænse på 15 år som en slags start. Om den så, når den havde vist, hvordan den kom til at fungere i praksis, skulle have været anderledes, er en anden sag, men sådan som ændringsforslaget ser ud, må vi gå imod. Vi finder dog, at man burde overveje at give børn, der havde den alder af 15 år, en særskilt bistand.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det var fru Lone Dybkjærs bemærkninger om, at SFs ændringsforslag var en banalitet.

Når man rent faktisk kan konstatere, at der ofte sker det ved tvangsfjernelser, at det sociale udvalg ikke arbejder videre med den samlede families problemer, mener vi ikke, der kan være tale om en banalitet, og man kan bl.a. konstatere, at medarbejderne på de pågældende døgninstitutioner, hvor børnene bliver anbragt, ofte og i høj grad klager over, at de sociale udvalg, de sociale forvaltninger, glemmer de børn, der af den ene eller anden grund bliver fjernet fra deres familie.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal blot sige, at inden vi kan gå ind for et sådant ændringsforslag, må vi have meget nærmere dokumentation for, at de sociale forvaltninger rent faktisk ikke opfylder bistanndsloven, for det er det, der vil være tale om, hvis de sociale forvaltninger ikke tilgodeser familiens samlede tarv.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det sidste var dog en meget forbavsende oplysning. Jeg troede, at alle, der arbejdede i socialudvalget, var klar over, at man ingen steder i kommunerne rent faktisk har mulighed for at fungere i henhold til bistanndslovens intentioner. At det så er på grund af manglende bevillinger og på grund af, at samfundet er kørt helt ned, er en anden sag, men at komme her og sige, at det hele fungerer, som det skal i henhold til bistanndsloven, er dog fantastisk.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ja, det er til hr. Askjær Jørgensen. En af grundene til, at det ikke fungerer, er, at det kniber med at få bevillinger, og her har fremskridtspartiet jo ikke altid været det mest villige.

Så undrer det mig, at hr. Askjær Jørgensen tror, at man ved at tilføje en lille bitte paragraf i en lov kommer til at ændre på administrationen af den. Det, der skal til, hvis dette skal fungere anderledes, er penge og ikke en lovparagraf, som er helt selvfølgelig.

Formanden (Svend Jakobsen):

Jeg beder om, at man holder sig til lovforslaget.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal oplyse fru Lone Dybkjær om, at vi aldrig har stemt nej til sociale nedskæringer totalt set, men hvis man går finansloven efter, kan man ikke sige, at vi sammenlagt vil sætte færre midler af til socialhjælp. Derfor er det forkerte insinuationer, fru Lone Dybkjær kom med.

Når der nu er et ændringsforslag, som trækker et skridt i den rigtige retning, ønsker vi altså at deltage positivt i, at det bliver vedtaget, men derfor kan vi godt påpege, at der er noget galt som helhed.

Tinning (VS):

Jeg skal indledningsvis komme med nogle meget korte bemærkninger om de ændringsforslag, der er stillet i betænkningen; vi har jo ikke nogen medlemmer i socialudvalget.

Vedrørende det første, det, der lige har udsundet sig en længere diskussion om, er jeg helt enig i, at det formentlig ikke vil medføre de store realitetsændringer, om man